

AUGSTAIS PRIESTERIS

3.DIENA—KAILĀM KĀJĀM

“Novelc savas kurpes no savām kājām, jo tā vieta, kur tu stāvi, ir svēta zeme.” /2.Moz.3:5/

IETEICAMĀS VADLĪNIJAS LŪGŠANU LAIKAM

Slavēšana

- Kungs, mēs vēlamies iesākt slavējot Tevi par to, kas Tu esi - par Tavu nepārspējamo raksturu un dievišķo mīlestību.
- Mēs Tevi slavējam par Jēzus piemēru, kas bija ietērpts pazemībā.
- Mēs slavējam Tevi, Kas mājā “*augšā un svētnīcā un pie tiem, kam sagrauzts un pazemīgs gars, lai atdzīvinātu garu pazemotiem un spirdzinātu sirdi sagrauztiem.*” /Jes.57:15/

Grēku nožēla un apsolījumu piesaukšana uzvarai pār grēku

- Tēvs, lūdzu uzrādi katru mūsu grēku, kuru mums vajadzētu nožēlot personīgi. Mēs piesaucam Tavu uzvaru pār šiem grēkiem.
- Piedod lūdzu par to laiku, kurā mums nebija pazemīgas sirdis.
- Piedod lūdzu par to laiku, kurā lepnums neatļāva mums pilnībā atzīt savu vainu un vajadzību pēc Tevis.

Lūgšanas un aizlūgšanas

- Kungs, lūdzu iemāci, ko tas nozīmē pazemoties zem Dieva varenās Rokas, lai Viņš mūs pasargātu Savā laikā. /1.Pēt.5:6/
- Lūdzu parādi mums kā uzņemties Tavu jūgu un mācīties no Tevis, jo Tu esi lēnprātīgs un no sirds pazemīgs. /Mat.11:29/
- Mēs Tevi lūdzam atklāt tās dzīves jomas, kurās mums jāiemācās pazemība.
- Kungs, lūdzu aicini darbā dievbijīgus, pazemīgus draudzes vadītājus, kuri atklāj Kristum līdzīgu raksturu savos vārdos un darbos. Un atklāj mums to, kā atbalstīt savus vadītājus ar lūgšanām, iedrošinājumu un labprātīgu kalpošanu viņiem.
- Kaut Tava draudze uzticīgi un pilnībā pasludinātu Atklāsmes grāmatas 14.nodaļā atklāto triju eņģeļu vēsti. Dāvā mums gudrību, lai Kristus taisnība būtu šīs vēsts pamatā.
- Lūdzu svētī mūsu centienus, veidojot “*Ietekmes centrus*” lielākajās pasaules pilsētās. Atver mūsu acis ieraudzīt katras pilsētas patiesās vajadzības. Sniedz mums radošumu, apmierinot šīs vajadzības. Rādi kā mīlestībā vadīt citus pie Tava Vārda.
- Kungs, mēs Tevi lūdzam pēc atmodas un reformācijas mūsu pašu dzīvēs, mūsu ģimenēs, mūsu draudzēs un mūsu sabiedrībā. Pārmaini mūsu sirdis, lai Tava žēlastība var plūst uz citiem caur mums.
- Kungs, lūdzu iedvesmo Septītās dienas Adventistus visā pasaulē lūgt kā vēl nekad agrāk. Palīdz mums visiem kopā sirsnīgi un neatlaidīgi lūgt pēc Svētā Gara vēlā lietus. Mēs Tevi lūdzam piepildīt apsolīto Joēla 2.nodaļā, Hozejas 6.nodaļā un Apustuļu darbu grāmatas 2.nodaļā.
- Kungs, mēs lūdzam par septiņiem (vai vairākiem) cilvēkiem, kuri ir mūsu personīgajos lūgšanu sarakstos. Kaut viņi atļautu Svētajam Garam strādāt viņu sirdīs.
- Mēs lūdzam arī par mūsu pašu personīgajām vajadzībām.

Pateicība

- Kungs, paldies par apsolījumu: “*Pazemīgos Viņš vada Savā taisnībā, un tiem, kas pazemoti, Viņš māca Savu ceļu.*” /Ps.25:9/
- Mēs Tev pateicamies par Jēzu, Kurš “*pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei.*” /Fil.2:8/
- Paldies par pazemību, kura ved godā. /Sal.pam.15:33/

KAILĀM KĀJĀM

“Novele savas kurpes no savām kājām, jo tā vieta, kur tu stāvi, ir svēta zeme.” /2.Moz.3:5/

Dievs brīdināja Mozu netuvoties krūmam. Kurpju novilkšana simbolizēja godbijīgu attieksmi, kāda nepieciešama patiesai pielūgsmei.

“Visiem, kas nāk Dieva tuvumā, vajadzētu būt pazemīgiem un godbijīgiem.” /Sentēvi un pravieši, 252.lpp./

“Jēzus vārdā mēs varam Viņam uzticīgi tuvoties, bet nedrīkstam nākt pārdrošā lielībā, it kā Viņš būtu mums līdzīgs. Ir cilvēki, kas lielo, visvareno un svēto Dievu, kurš mājo nepieejamā gaišumā, uzrunā kā sev līdzīgu vai pat kā zemāk stāvošu. Ir cilvēki, kas Viņa namā uzvedas tā, kā tie neuzdrošinātos uzvesties kāda zemes valdnieka pieņemamā istabā. .. Dievs ir ļoti godājams, un, kas patiesi atzīst Viņa tuvumu, nāks Viņa priekšā ar pazemību.” /Sentēvi un pravieši, 252.lpp./

“Būt tērptam pazemībā nenožīmē, ka mums jābūt intelektuāli neattīstītiem, nepilnīgiem savos centienos, tādiem, kas baidās no dzīves un izvairās no nastām, lai tikai neciestu neveiksmi. Patiesa pazemība īsteno Dieva nodomus, savā rīcībā būdama atkarīga no Viņa spēka.” /God’s Amazing Grace, p. 270/

“Toties Viņš dod lielāku žēlastību; tādēļ raksti saka: Dievs stājas pretim lepniem, bet pazemīgiem dod žēlastību.” /Jēk.4:6/

“Dievs savā darbā izmanto tos, kurus vēlas. Dažkārt vislielākajam darbam Viņš izraugās visnecilākos instrumentus, jo Viņa spēks atklājas cilvēku vājumā. Mums ir savi standarti, un, pamatojoties uz tiem, vienu lietu mēs vērtējam kā lielu, bet citu — kā mazu, taču Dievs neizmanto mūsu kritērijus. Nevajadzētu iedomāties, ka tas, kas mums ir liels, noteikti ir liels arī Dieva skatījumā, vai, ko mēs uzskatām par mazu, ir tāds arī Dieva acīs.

Mūsu uzdevums nav savu talantu vērtēšana un darbu izvēle. Mums jāuzņemam tās nastas, kuras Dievs mums ir uzlicis, jānes tās Viņa dēļ, vienmēr griežoties pie Viņa, lai saņemtu mieru un atspirdzinājumu. Lai arī kādu darbu mēs darītu, Dievu vienmēr pagodina labprātīga kalpošana, kas tiek veikta no sirds. Viņš ir iepriecināts, ja mēs savus pienākumus uzņemamies ar pateicību, priecādamies, ka tiekam atzīti par cienīgiem, lai būtu Viņa darbabiedri.

Mūsu pašu ieguvumiem nav vērtības. Atalgojums nenāk no darbiem, lai neviens nepaaugstinātos; bet viss ir no Dieva žēlastības.

Ja troni ieņem paša es, tad tā nav Kristus reliģija. Tas, kurš par mērķi izvirza pašpaaugstināšanos, pārliecināsies, ka viņam trūkst tās žēlastības, kura vienīgā viņu var darīt sekmīgu kalpošanā Kristum. Kad vien cilvēks kļūst lepns un pašapmierināts, tad darbs tiek sabojāts.

Kristietis, kurš tāds ir arī savā personīgajā dzīvē, kurš ik dienas atsakās no sevis, ir patiesi savos nolūkos un šķīst savās domās, lēnprātīgi izturas izaicinājuma brīžos, dzīvo ticībā un dievbijībā, ir uzticīgs vismazākajās lietās un savā mājās dzīvē pārstāv Kristus raksturu — šāds cilvēks Dievam var būt pat dārgāks nekā visā pasaulē atzīts misionārs vai mocekļis.” /God’s Amazing Grace, p. 270/

“Tad nu pazemojieties apakš Dieva varenās rokas, lai Viņš jūs paaugstinātu savā laikā.” Visas debesis iesaistās sadarbībā ar tiem, kuri nāk pie Kristus pēc mūžīgās dzīvības, nododot sevi Viņam kā tādus, kas nodevuši visu Dievam. Dievs prasa Saviem kalpiem stāvēt zem asinīm slacītā Valdnieka Emanuēla karoga, cenšoties panākt Viņa spēkā, lai patiesības principi tiktu saglabāti skaidri un neizmainīti. Viņiem nekad nevajadzētu atkāpties no pašreizējās dzīves un pazemības ceļa, pa kuru katram patiesam kristietim jāceļo. Tādā veidā sadarbojoties ar Dievu, Kristus kļūst par “apskaidrošanas cerību”. Ietērpti Viņa lēnprātībā un dievbijībā, tie atrod savu augstāko prieku, kalpojot Viņam.” /Review and Herald, May 11, 1897, par. 14/

“Mums vajadzētu tuvoties Dievam un ieraudzīt sevī greizsirdību un ļaunus pieņēmumus, kas varētu atturēt Glābēju. Patmīlība un pašpietiekamība aizver sirds durvis Jēzum, sakot, “Es nevēlos Tavu ceļu, bet gan savu ceļu”. Pazemojieties apakš Dieva Rokas un Viņš jūs paaugstinās. Jūsu patieso, dziļi izjusto nožēlu par sirds nocietināšanu, pasaulīgumu un mīlestību uz izrādīšanos, Dievs uzklausa.” /Testimonies to Southern Africa, p. 78/

“Dievam ir izraudzīti vīri, kurus Viņš lieto savā darbā tik ilgi, cik ilgi tie ļausies tikt izlietoti saskaņā ar Viņa labo prātu. Viņš nekad nevar izmantot tādu personu, kura cenšas pazemināt kādu citu. Esiet paši pazemīgi, brāļi! Tā darot, jūs atļaujāt svētajiem eņģeļiem sazināties ar jums un piešķirt jums lielas priekštiesības. Tad jūsu pieredze, tā vietā lai būtu kļūdaina, tiks piepildīta ar prieku. Centieties saskāņoties ar Dieva instrukcijām, tad jūs izpratīsiet Svētā Gara vadību.” /North Pacific Union Gleaner, March 23, 1910, par. 5/